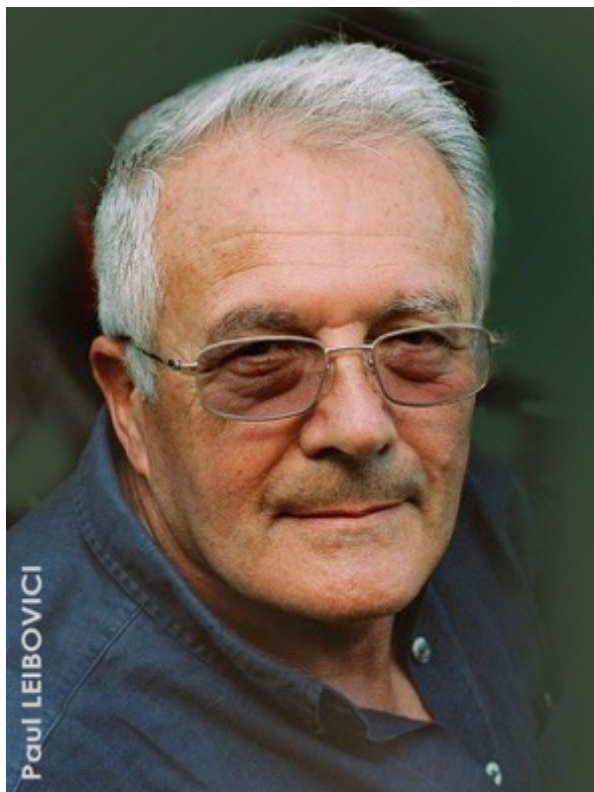

Paul LEIBOVICI

CU ARIPILE DESFĂCUTE... ZBORUL E MAI LIN

Parisul și-a păstrat tradiția în ciuda înnoirii, a progresului tehnicilor artistico-muzicale. Casele de producție ale discurilor muzicale, cât și a benzilor, în special a înregistrărilor partiturilor executate de orchestrele simfonice a căror dirijori celebri au stat în fruntea acestora, sunt permanent expuse în magazinele a căror profil a rămas în curs de nenumărați ani, același.

Parisul muzical, caută să-și păstreze profilul clasic, cel puțin în ceea ce privește producția de discuri pe care sunt imprimate creațiile clasicilor, dar, poate în aceeași măsură și a compozitorilor-dirijorilor moderni. În privința noutăților aș menționa doar bandele (role) de film pe care au fost imprimate concerte, spectacole de Operă și balet, musicaluri, a căror soliști și ansambluri ne prezintă spectacole filmate în montări de mari avenguri. Partiturile ne poartă pe aripile executărilor clasice, iar montările regizorale adesea sunt atât de grandioase, nu numai ca decor, costumație ci și ca mișcare a personajelor. De altfel, modernizarea magazinelor muzicale oferă posibilitatea vizionării spectacolelor de operă, balet precum și a recitalurilor.

Wanda Braun Stern

Spre marea mea surpriză – de altfel, mai mult decât plăcută - a fost întâlnirea cu o cunoștință ieșeană. Wanda Braun Stern, pianista-solistă a cărei disc, „Scriabin” l-am audiat de îndată. Era cam prin anii '60. Primisem o invitație telefonică de la doamna Braun - mama tinerei studente la clasa de pian a Conservatorului din Iași. Familia dr. Braun era cunoscută prin tradiția familială a cărei origini era în Târgul Iașilor.

Wanda era absolventă a clasei profesoarei Margarita Feodorova, de la Conservatorul Ceaikovski din Moscova. La Iași a fost primită de publicul auditor cu multă căldură... era doar copilul Capitalei Moldovene!

Wanda Braun a dat concerte în cadrul, Tribunei a tinerilor muzicieni" dirijat de Liviu Ionescu. Am audiat concertul nr.20 în re minor KV 466 de Mozart. Cronicarul Edgar Elian a scris: *„Accentul cade pe intensitatea climatului dramatic, pe un joc al translațiilor între Universul subteran, puternic învolburat, al lui Don Giovanni și acela de grațioasă candoare al lui Cherubino. Am apreciat la talentata pianistă mai cu seamă sensibilitatea și fluența cântului, modul firesc de parcurgere a conductului melodic, cantabilitatea frazei, în contrast cu strălucirile fulgurante din peisajul furtunos central ale aceleiași părți secunde”*.

Printre discurile noi ale Wandaei Brauner Stern, mai menționez: Concertul pentru pian pe care la susținut în orașul Vevey. La această oră ieșeanca Brauner lucrează ca profesoară la Conservatorul Montreux –Vevey-Riviera.

Solomon Lobel

Este unul din compozitorii de origine ieșeană, care s-a dovedit încă din fragedă copilărie că deține un potențial și aptitudini muzicale. Evoluția sa a fost destul de rapidă, dovedind încă de la vârsta de opt ani o pasiune pentru compoziții muzicale. Mai întâi studiază la Conservatorul din Iași atât pianul cât și compoziția. După eliberarea din închisoarea Jilava - unde a fost condamnat în 1937 – pentru probleme rasiale, Lobel urmează cursurile Academiei de Muzică de la București la clasa condusă de Mihail Jora - clasa compoziție. Printre profesorii săi mai menționăm pe Ștefan Neagă și Leonid Gurov.

Lucrarea de diplomă este o originală și apreciată compoziție intitulată „Simfonia festivă”. Lucrarea a fost prezentată atât la București cât și la Moscova. Pianul l-a cucerit încă de pe vremea studenției când urnase cursurile în paralel cu cele de la clasa de compoziție. Așa dar, în anii 40-50 el își dedică vremea compozițiilor a căror instrument central este pianul. Creează „Rondo” și încă două culegeri pentru pian. Apoi va urma „Sonata pentru pian (mi major)” în trei părți.

În 1954 Solomon Lobel a compus „Simfonia a doua” de inspirație populară cu un element epico-narativ. Observăm că totuși tendința și pasiunea sa este îndreptată către sonate. Compune așa dar „Sonata pentru clarinet și pian”, căreia îi urmează „Concertino pentru Oboi și pian”. În anii următori va compune alte două simfonii, a căror expresie epico-dramatică se impune cu desăvârșire. În „Simfonia a cincea” solistul-recitator va pronunța un text poetic semnat de Emilian Bucov. Complexitate acestei simfonii se constată prin introducerea corului, căutând în acest mod să atribuie o viziune mai largă subiectului.

Compozitorul își va dedica – în anii '60-'70 – compozițiile sonatelor, câteva suite, piese pentru diferite instrumente. Dar nu vă părăsii domeniul concertistic. Solomon Lobel a compus „Concertul pentru vioară și orchestră” apoi „Zorile noastre” cât și partituri pentru coruri a *capella*, romanțe pe versuri de Mihail Eminescu. Critica muzicală va aprecia în mod deosebit „Sonata – mozaic pentru pian”.

Ne mărginim de astă dată la două personalități muzicale ale căror rădăcini se află în Iașul cu Teii de la Copou.

Paul LEIBOVICI
Rehovat, Israel
10 martie 2017